

En dag till Fjäderholmarna med Stiftelsen H2O.

Kliver på pendeltåget vid Jakobsbergs station och ser ett glatt gäng vinkades från vagnen bredvid. 3A från Ulvsättraskolan i Kallhäll i Järfälla är på väg till Fjäderholmarna för en heldag tillsammans med lärare, några föräldrar, mig från Järfälla Simsällskap och H2O stiftelsemedlemmar.

Väl inne vid slussen stannar vi till vid ett fruktstånd för att köpa mellanmål att ha på båten över till Fjäderholmarna. I ett stolt led går vi sedan längs Gamla Stan till Skeppsbron. Upställning för fotografering och maskoten Allie (hunden) i täten.

Det småpratas här och där och stämningen i gruppen är härlig. Några har aldrig åkt "färja" förut medan någon berättar att de har åkt båt till Gröna Lund tidigare.

Färjan lägger till och det är dags att se till att alla kommer av. Alla hjälps åt att kontrollera att ingen blir kvar.

På bryggan går vi igenom det mest väsentligaste, inte springa nära bryggkanten, inte puttas, ha roligt, lyssna m.m. Vad som går in är svårt att säga då elevernas tankar är på helt annat håll.

Vi går sakta upp mot boule banan där vi lägger ner alla våra väskor och delar upp eleverna i grupper vilka tillslut blev fiskegruppen, boulegruppen och en springa runt grupp som ännu inte bestämt sig för vad de vill göra.

Föräldrarna packar upp sin termosar då det börjar ropas från "kaffemagen" att den är tom. Några elever sätter sig ner bredvid för att kanske få smaka en kaka eller två.

Boulespelet utvecklas tillslut till något annat då de tycker att själva spelet var för långsamt . Någon provar om han kan få klotet över kanten om man tar i ordentligt!

Första fiskegruppen får lära sig "en fiskares tålamod". Att stå still och bara vänta är som sagt inte allas melodi. Någon berättar att han fiskat förut och visar de andra hur man kastar i. Med nyinköpta blå fiskespön och konstgjord mask står eleverna uppradade i sina flytvästar.

De som inte tittar på sina spön följer med spänning en brasa lite längre bort där öborna bränner upp vinterns trä"sopor". Aggressiva Kanadagäss ser under dagen till att vi inte går närheten av deras ruvande honor.

Medan grupperna byts av putsas det och fejas i Hantverkslängan inför den kommande säsongen. Små affärer med konsthantverk och annat fint.

I kiosken bokar vi upp glass till eftermiddagen. Hunden Allie bjuds samtidigt på vatten.

Till slut börjar det kurra i magarna på de äventyrslystna eleverna. Vi riggar upp alla våra engångsgrillar på den minst blåsigaste platsen på ön. Efter många försök får vi ändå igång grillarna och lägger på korvarna. Det går fort och vi försöker hinna med att vända korvarna i samma veva som de blir klara, men vi lyckas inte. Blåsten gör grillarna heta. Men hungriga barn säger glatt - det gör inget, jag tar en svart korv.

Sen är det lite fri lek som gäller. De utforskar ön i olika grupper. Några utmanar reglerna och går nära vattnet, detta resulterar självklart i blöta fötter.

När eleverna har sprungit runt en stund är det dags för bad. De rusar glatt ner till stranden och kastar av sig kläderna och hoppar i. Vi står förstummade och tittar på hur obekymrade de är för det kalla vattnet, några simmar till och med. Jag ser att representanterna från H2O Stiftelsen är nöjda med att timmarna i simskolan har gett resultat.

Nu börjar glasstarmen göra sig hörd. Vi går till kiosken där eleverna går in tre och tre och får beslutångest över vilken glass de skall välja. Men tillslut har alla i alla fall en glass i handen till hunden Allies stora förtret - hon har inga händer - alltså ingen glass.

Det börjar närma sig slutet av dagen och till sist så tittar vi på

hur glasblåsaren formar den sista vasen innan stängning. Eleverna tittar förundrat på hur vackra föremål man kan skapa med hjälp av värme.

Vi går igenom vikten av att man städar efter sig i naturen och kontrollerar att vi har allt med oss. Vi går lite trötta, efter en händelserik dag, mot båthamnen.

Vi vuxna pratar om hur bra alla har skött sig och hoppas att det håller hela vägen hem.

På färgan börjar några bli kissnödiga och undrar naturligtvis hur de ska kunna hålla sig. Snäll personal öppnar dock toaletten och

problemet är löst. Lika livlig som båtresan var på vägen dit är det tyst på vägen hem. Några blundar och njuter förmodligen av att få låta kroppen bestämma tempot. Vid Skeppsbron säger vi hej då till H2O medlemmarna som vinkar åt oss när vi försvinner mot tunnelbanan.

På tåget har eleverna piggnat på sig igen eller så är det sista rycket och det pratas en hel del. Jag vinkar hej då vid Jakobsberg och önskar dem ett skönt sommarlov.

Detta härliga initiativ togs av Stiftelsen H2O som Järfälla Simsällskap nu jobbat tillsammans med sedan 2011. Att få äran att anordna en utflykt för elever, som normalt sätt inte får uppleva aktiviteter som denna, är en ära.

Ett stor tack H2O!

Malin Bengtsson
Breddansvarig
Järfälla Simsällskap